

Які геополітичні та інші перспективи чигають на Російську Федерацію?

Провідні держави і ціле міжнародне співтовариство зараз беззастережно визнають Російську Федерацію державою-спонсором тероризму, а її політичне керівництво і військовиків відповідальними за провокування, ініціювання і виконання злочинних наказів, всупереч знаним звичаям війни. На відміну від внутрішніх законів держави, міжнародне право нині не диспонує ефективними засобами швидкого покарання, але порушник підриває довіру і опиняється в ізоляції зі згубними наслідками у взаємозалежному сучасному світі. Поступово даються взнаки санкції в контексті систематичних реторсій і репресалій.

Україна та її партнери слушно наголошують неприпустимість будь-яких переговорів з агресором до визволення загарбаних теренів. Прецедентом може бути стаття 121 Конституції Франції 1793 р., що її народ «не укладає миру з ворогом, що окупує його терени». Президент Зеленський і міністр закордонних справ Кулеба привчили міжнародну спільноту до думки, що передумовою всіх контактів з Москвою мусить бути де-окупація, а потім компенсація заподіяної шкоди, покарання винуватців і виконавців злочинів проти людяності, нарешті гарантування безпеки Європи від повторення агресії. Це передбачає, передусім, евакуацію російських військ з Донбасу і Південної України, включаючи Крим.

Потрібна репатріація вивезених силоміць до Росії українських громадян, зокрема дітей. Окупанти руйнували підприємства, демонтували верстати, взяли промислове устаткування, розграбували музеї та мистецькі скарби, побутову техніку, особисте майно тощо. Це підлягає реституції, повернення законним власникам, а при неможливості – компенсації повної вартості. За міжнародним правом, агресор має сплатити принаймні почасті документально обґрунтовані репарації за заподіяну шкоду, включаючи пенсії вдовам і сиротам захисників України. На повну сплату забракло би цілого внутрішнього валового продукту Російської Федерації, а почати можна коштом закордонних авуарів за належної юридичної процедури ухвалами міжнародних і національних судів.

Рішення Великої Трійки (Рузвельт, Сталін, Черчіль) щодо демілітаризації, монополізації, денацифікації та демократизації Німеччини є прецедентом, а Нюрнберзький процес, попри його вади і недоліки, дав приклад, як має чинити стосовно Путіна і його поплічників новий спеціальний міжнародний трибунал, на утворення якого згоджується дедалі більше держав. Поряд з демобілізацією, Росія мусить зазнати денуклеаризації під суворим контролем і бути позбавлена засобів масового ураження. Нейтралізація буде наслідком самоізоляції режиму диктатури після його краху. Повернення до цивілізованої світової спільноти та визнання пріоритету міжнародного права над її національним законодавством дасть змогу Росії ефективно використати свої природні та людські ресурси.

Території державних утворень, що можуть постати після розпаду сучасної Російської Федерації

Території державних утворень, що можуть постати після розпаду сучасної Російської Федерації. Олександр Крамар (2014)

????

Чи збережеться Федерація в нинішніх межах, заслуговує на прискіпливий окремий розгляд, як і реалізація права її суб'єктів на самовизначення та складні перспективи взаємин з Китаєм. Звичайно доведеться загоювати рани, заподіяні тоталітаризмом і авторитаризмом, повернути фінам анексовані сироміч Інгрію і Карелію, прикордоння Естонії та Латвії, Східну Пруссію (Кьонігсберг), етнічні терени інших сусідів, японські Курили тощо. Дезінтеграція Радянського Союзу спричинила чимало суперечливих наслідків, а демократизація, реконструкція і суверенізація правонаступників Росії, щоправда в меншому територіальному обсязі, також буде викликом світові, хоч і абсолютно невідвратною подією.

Бібліографія

Возняк Т. Геополітичні контексти війни в Україні. URL: https://www.ji.lviv.ua/ji-library/Vozniak/Geopolitychni%20konteksty%20vijny%20v%20ukrajini/geopolityka_zmist.htm

Денькович Я. Що чекає на Росію в найближчі 10 років – прогноз експерта. URL: <https://tsn.ua/exclusive/scho-chekaye-na-rosiyu-v-nayblizhchi-10-rokiv-prognoz-eksperta-2225446.html>

Огрязко В. Доля недоімперії. Київ: ГДП, 2023.

Огрязко В. Розпад Росії: загроза чи шанс. Київ: ГДП, 2022.

Російську Федерацію чекає розпад: Агіль Рустамзаде про геополітичні перспективи. Розпад Росії: загроза чи шанс? / The Disintegration of Russia: Threat or Opportunity? URL: <https://focus.ua/uk/voennye-novosti/549541-rossiyskuyu-federaciyu-zhdet-raspad-agil-rustamzade-o-geopoliticheskikh-posledstviyah-voyny>

Трегубов В. Російське суспільство треба просто лякати, треба просто показувати: тут вас вб'ють. URL: https://lb.ua/news/2022/06/27/521345_viktor_tregubov_rosiyske.html

Михайло КИРСЕНКО